

[Miljøministeren]

skulle foretrækkes ud fra en isoleret miljømæssig vurdering, må jeg acceptere, at vi her i tinget har lagt ansvaret for beslutningerne om miljøbeskyttelse ud til de regionale og kommunale myndigheder. Hvis vi, hver gang de lokale myndigheder træffer en afgørelse, vi er uenige i, fra statens side skulle gå ind og ændre den, vil det være svært at fastholde den ansvarsbevidsthed omkring miljøbeskyttelse, som efter gældende lovgivning skal findes hos de lokale råd.

Hvis Viborg amtsråd går helhjertet ind for den recipientkvalitetsplan, der i dag foreligger som forslag, og hvor ferskvandsløsningen sammenkædes med en meget intensiv forureningsbekæmpelse samt en ophjælpning af fiskeriet, vil jeg derfor være indstillet på at afvente den vurdering, der skal gennemføres i 1987, for at se, om foranstaltningerne har medført den ønskede forbedring af fjordens tilstand.

Hjortnæs (S):

Det, man først hæfter sig ved, når man begynder at orientere sig i sagen om Hjarbæk Fjord, er, at da man i sin tid traf beslutningen om at opføre Virksunddæmningen, tog man alene hensyn til landbrugsinteresser. Miljøinteresser og fiskeriinteresser spillede overhovedet ingen rolle. Det er måske ikke så underligt, når man tænker på, at det var i midten af 1960'erne. Hvis det var i dag, er jeg temmelig overbevist om, at man ikke ville have truffet en beslutning, hvor man alene havde taget hensyn til landbrugsinteresserne. Derfor har jeg også mine tvivl om, hvorvidt man overhovedet ville have truffet en beslutning af den karakter, som man altså traf dengang.

Det er det første, man hæfter sig ved. Så hæfter man sig ved debatten og det, miljøministeren har sagt her i dag. Det ene argument går på, at ansvaret for miljøet er lagt ud til amtskommunerne og til de lokale myndigheder, og der skal, som miljøministeren siger, være meget tungtvejende grunde for, at man griber ind over for sådanne myndigheder.

Nu er det imidlertid sådan, at det var en tidligere regering og et tidligere folketing, der traf en beslutning om at bygge dæmningen og dermed ændre de miljømæssige forhold fundamentalt, og hvis man i dag må erkende, at den beslutning, der blev truffet, var en fejl

og i hvert fald ikke set med nutidens øjne en beslutning, som man anser for at være særlig hensigtsmæssig, så skal fejlen vel rettes, og hvem er nærmere til at rette fejlen end den nuværende regering og det nuværende folketing? Det er den ene ting.

Den anden ting er – og det har også relation til det andet hovedargument, som jeg har hæftet mig ved – den, der går på, at folketinget ikke må opkaste sig til klageinstans. Det synspunkt er jeg principielt enig i. Jeg synes også, det er rigtigt at tage afstand fra, at folketinget bliver et organ, som tager sager op, fordi der i det lokale område er stemning for at gøre det. Man må henholde sig til de ansvarlige lokale myndigheder, og den lokale befolkning må gøre op med dem, når man kommer til næste kommunale valg. Det må selvfølgelig være den principielt rigtige fremgangsmåde.

Men nu er det altså ikke sådan, at Hjarbæk Fjord, selv om den arealmæssigt og geografisk udgør en lille afkrog af Limfjorden, er uden betydning for Limfjordens samlede miljø. Tværtimod er Hjarbæk Fjord et meget centralt og væsentligt område, ikke kun som tilstrømningsområde. Det var også i sin oprindelige skikkelse både et meget betydningsfuldt rekreativt område og som gydeplads for betydelige fiskearter i Limfjorden af overordentlig stor betydning.

Når man derfor ser det ud fra et helhedssynspunkt, herunder hensynet til det samlede miljø i Limfjorden, kan man ikke tillade sig at sige, at det er et spørgsmål, som alene henhører under Viborg amtskommune. Det er et spørgsmål, som er af så vidtrækkende betydning, at folketinget også må have ret til at gribe ind. Jeg vil i hvert fald også af principielle grunde være meget betænkelig, hvis man siger, at folketinget skal fraskrive sig sine muligheder for at gribe ind i de beslutninger, som en regional enhed træffer, hvis disse beslutninger har afgørende indflydelse på et miljøområde, som dækker et langt større regionalt område.

Til sidst vil jeg sige, at der ikke burde være partipolitik i denne sag. Der burde være enighed om at genskabe det miljø, og jeg tror ikke, hr. miljøminister, at de beslutninger, som Viborg amtsråds flertal har truffet, fører frem til noget positivt resultat for miljøet. Jeg tror desværre heller ikke, det har været hensigten, men hensigten er at træne sagen og